SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

BENEDICTI PAP. XIV.

ALLOCUTIO

HABITA IN COMITIIS GENERALIBUS

FRATRVM MINORVM

IN TEMPLO ARACOELITANO

CELEBRATIS IN VIGILIA PENTECOSTES

XVII. KALEND. JUNII

ANNO JUBILÆI MDCCL.

DI-

DILECTI FILII.

Neque novum, neque inusitatum Nos facere, quod vestris hisce Comitiis præsideamus, Annales vestri testantur, in quibus decem Romani Pontifices recensentur, qui simile Nobis exemplum Reliquerunt. Inter illos Nicolaum V. adnumeratum deprehendimus, qui cum universale Jubilæum, quod tunc temporis contigerat, solemniter celebraret, inter cætera pietatis, ac religionis suæ monumenta, illud etiam præstandum censuit, ut Comittiis Ordinis vestri Generalibus, quæ tum Romæ cogebantur, ipse præesset (1). Quamquam vero quodlibet ex iis, quæ innuimus, exemplum, ut Comitiis hisce vestris præessemus, satis esse potuisset, tamen dissimulandum non est, illud prædicti Nicolai V. Nos vehementer excitasse & quasi impulisse; cum & universale Jubilæum a Nobis quoque celebretur, & eo cogitationes a Nobis intēdantur, ut illud rite, & qua par est solemnitate peragatur.

Quapropter, dum Generali Conventui vestro præsidemus, singulari afficimur gaudio: quod etiam magis augetur ob pietatem in Ordinem S. Francisci, quam velut hæreditariam a Majoribus nostris accepimus, & quam perspicue declaravimus in omni vitæ conditione, in qua, Deo disponente, versati sumus,

(1) Vvading. *in Annalib. Minor. ad ann. 1450. num. 10.*

mus; nihil unquam prætermittentes, quod ſpirituali utilitati veſtræ, quam vobis unice cordi eſſe non ignoramus, conferre poſſe videretur.

Si privatis Familiarum monumentis, & peculiaribus Urbium Annalibus fides præſtanda eſt, compertum habemus (2) a Guido Lambertino conceſſum ac liberaliter traditum fuiſſe locum ad extruendam Eccleſiam, & Cœnobium Patriarchæ veſtro S. Franciſco, cum Bononiæ in honorem Annunciationis SS. Virginis Templum excitare peroptaret, quod etiam hoc tempore a Vobis in ea Civitate retinetur: quæ quidem Guidi liberalitas, ac pia voluntas, intercedente eodem S. Franciſco, plurima illius Liberis, ac Nepotibus a Deo beneficia comparavit. In hiſtoriis pariter veſtri Ordinis (1), ac Civitatis noſtræ Bononienſis (2) plurimum commendatur Beata Joanna Lambertina, quæ Familiæ veſtræ nomen dedit. Ipſa namque Sanctæ Catharinæ Bononienſis prius Comes, eidem poſtea in adminiſtrando Monaſterio ſucceſsit, ac tandem hujus mortalis vitæ curſum in Sanctitatis odore conſummavit. Illiuſque oſſa condita ſunt ad pedes ejuſdem S. Catharinæ, cujus

jus

(2) Anton. de Anellis *in Genalogia Familiæ Lambertin. Nobilis Bononienſis MS. ann.* 1535.

(1) Artur. *in Martyrolog. Franciſc. ad diem* 12. *April.* Vvading *ad ann.* 1431. *n* 21. *& ad ann.* 1455. *num.* 110. *&* 111.

(2) Gabriel Card. Palæotus *Archiepiſcopal. Bononien. in Cathalogo Sanctor. & Beator.* Pompeus Vizani *Hiſt. Bonon. lib.* 7. *ad ann.* 1456. Gaſpar Bombaci *in Bononienſib. Sanctitate illuſtrib. pag.* 111. *&* 112. *edit. Bononien. ann.* 1640. Antonius Pauli Maſini *Bononien. Perluſtrat. pag.* 118. *&* 279. *edit. Bonon. ann.* 1666. Covalerius Zani *in Cathalogo Beatorum Bononien.* 1476.

jus Corpus post plura sæcula integrum adhuc ac sedens, publico Christifidelium cultui patet.

Nemo vestrum ignorat, inter spiritualia Regularium Ordinum ornamenta illud maxime efferri, quod ipsorum Alumni inter Beatos ac Sanctos post obitum extollantur; ex quo tum cæteri ad imitanda hujusmodi exempla inflammantur, tum continua quoque in Ecclesia Catholica Sanctitas comprobatur. Illud autem falso a nonnullis adfirmari Nos minime latet; videlicet Ordines Cisterciensium, & Carthusianorum sollicitos semper fuisse, ut Viri Religiosi omni sanctitate præstarent, dum viverent, nullam vero impendisse curam, ut ipsi post mortem debitum Beatis ac Sanctis cultum consequerentur. Sed in libris, quos typis emisimus, cum adhuc inter Cardinales versaremur, *de Beatificatione, & Canonizatione Sanctorum* (1), eam sententiam a veritate prorsus alienam satis ostendimus; & in lucem protulimus, ac enumeravimus Beatos, ac Sanctos eorumdem Ordinum, quibus Sedis Apostolicæ Decreto publicus cultus impenditur.

Clemens XI. fel. rec. Nos in juvenili adhuc ætate constitutos inter Advocatos Consistoriales primo cooptavit, & patrocinium Causæ Canonizationis memoratæ S. Catharinæ Civis nostræ, Ordinisque vestri Filiæ, Nobis demandabit: quod sane ita suscepimus, ut, solutis difficultatibus, Deo in primis adjuvante, illam inter Sanctas adscriptam Nobis venerari feliciter contigerit. Post hæc, idem Pontifex Fidei Promotoris munus gerendum Nobis impertivit, quod per plures annos exercen-

tes,

(1) *Lib. 1. cap. 13. num. 17. & 18.*

tes, inter Sanctos non sine magno labore, conatuque nostro adnumerari lætati sumus tres ex Familia vestra, Jacobum Picenum, Franciscum Solanum, & Margaritam Cortonensem; quinque vero inter Beatos referri, videlicet, Johannem de Prato, Salvatorem ab Horta, Liberatum a Lauro, Andream de Comitibus, & Hiacyntham Marescoti. Postremo licet immerentes, ad Summum Pontificatum evecti Nos ipsi Petrum Regalatum solemni ritu Sanctum declaravimus; & Benedictum a S. Philadelphio, Pacificum a Ceredano, Coletam, & Johannam Valesiam in Beatorum numerum cooptavimus.

Vvaddingus Annalium vestrorum scriptor (2) non immerito suum vestrumque Ordinem magnopere commendat ex eo, quod Fratribus Minoribus a decimo quarto sæculo Divini Salvatoris nostri Sepulchrum custodiendum traditum fuerit: *Non est profecto exigua gloria nostri Sodalitii, ut illud solum præ omnibus, inter omnes Ecclesiæ Ordines tribus integris sæculis in sua habeat potestate Fidei nostræ præcipua monumenta, & Minoritæ dumtaxat Custodes adhibiti sint locorum, in quibus nostræ salutis Mysteria operatus est Christus, & sanctum Domini Evangelium de Patibulo coruscaverat.*

Dilectus Filius RAPHAEL A LUGAGNANO, qui totius Ordinis vestri Generalis Minister *nullius incongruæ voluntati deservivit, sed vita, & moribus decoratus, tanto Ordine dignus inventus est.* (1), multum laboris impendit, quemadmodum vobis satis exploratum est, ut ea constitueret, quæ pro locis Sanc-

 tis

(2) *Ad ann.* 1342. *num.* 59. (1) Sanct. Gregor. Mag. lib. 3. epist. 22. ad Anton. Subdiac. *tom.* 2. *edit. Parisien. ann.* 1705 *pag.* 639.

tis pie religioſeque aſſervandis conſentanea magis eſſe viderentur. Ipſe quidem, favente Deo, incolumis hic verſatur, vobiſque omnibus teſtari poteſt voluntatis Noſtræ ſtudium, ut graviſsimum hoc negotium ad finem ſuum feliciter perduceretur; vobiſque ipſis perſpectas eſſe non dubitamus Apoſtolicas litteras, quas edidimus (2), ut ea confirmaremus, quæ idem Generalis Miniſter veſter prudenter utiliterque decernenda eſſe cenſuit ad Sanctam eorumdem ſacrorum locorum cuſtodiam.

Jam ad finem properat annus decimus Pontificatus Noſtri, in quo benevolentiam noſtram in Regulares Ordines ſemper ita probavimus, ut nulli unquam jus eligendi ſuos Præſides, interpoſita ſola auctoritate noſtra, ſuſpenſum fuerit, ſed illud intactum ſemper omnibus reliquerimus. Quare, ſi hunc animum in reliquos Ordines habuimus, conjicere facile poteſtis, Nos idem præſtituros eſſe erga vos quam libentiſsime. In hunc locum Comitiis veſtris adfuturi venimus, ut libertas veſtra magis aſſeratur, veſtriſque Precibus ad Deum noſtræ pariter jungantur, ut ipſe lumen ſuum veſtris mentibus impertiat, ad idoneum Virum totius Ordinis Præſidem eligendum. Itaque verbis utemur S. Gregorii Magni Prædeceſſoris noſtri (1) ad Clerum Mediolanenſem, qui ad eligendum novum Archiepiſcopum convenerat: *Quia antiquæ meæ deliberationis intẽtio eſt, ad ſuſcipienda Paſtoralis curæ onera, pro nullius unquam miſceri perſona, Orationibus proſequor electionem veſtram.* Deinde S. Pontifex propoſitum ſuis precibus finem declarat, & ſimul virtutes receſet, quibus novum Præſulem decet exornari. Nos etiam ſententiæ ipſius vota noſtra accomodantes, eadem prorſus ver-

(2) *Die 7. Januar. & die 7. Febr. ann.* 1746.

(1) *Lib. 3. indict.* 11. *epiſt* 29. *citat. tom.* 2. *pag.* 644.

ba hic repetemus. *Ut Omnipotens Deus, qui futurorum actuum nostrorum semper est præscius, talem vobis Pastorem præbeat, in cujus lingua & moribus exhortationis Divinæ Pasqua valeatis invenire, in cujus mente & humilitas cum rectitudine fulgeat, & severitas cum pietate, qui vobis viam vitæ non solum loquendo, sed etiam vivendo possit ostendere, quatenus exemplo illius discat vestra dilectio ad æternæ Patriæ desiderium suspirare.*

Postremo S. Gregorii ad Electores sermonem convertentis exemplo Nos pariter inherentes, obtestamur vos in visceribus Jesuchristi, ut privata studia, omnemque terrenam cogitationem deponentes, hodierna die, qua gravissimum a vobis negotium pertractatur, ad communem vestri Ordinis utilitatem, quæ cum Dei gloria conjuncta est, ad conservandam, & magis magisque amplificandam Catholicam Fidem, oculos, animumque convertatis: *Itaque* (inquit S. Gregorius) *Vos, Filii Carissimi, officii nostri censura commoniti, suademus, ut in hac suscipiendi Antistitis Causa nullus vestrum neglecta utilitate communi, suo lucro prospiciat, ne si quisquam propria commoda appetit, frivola æstimatione fallatur, quia nec libero judicio præferendam sibi personam examinat mens, quam cupiditas ligat.* Hæc autem Paterna monita etsi vobis, dilecti Filii, viam perfectionis jam ingressis supervacanea videri possunt; tamen consentanea valde sunt tum Apostolico ministerio nostro, tum muneri, quod gerimus, præsidendi Comittiis, vestris, tum denique Pontificiæ quoque, numerisque omnibus obstrictæ benevolentiæ, quia universum S. Francisci Ordinem complectimur. Semper quippe oculis nostris obversatur admirabile visum Innocentii III.

Prædeceſſoris noſtri, qui incertus, ac ſuſpenſus, utrum Seraphici Patris veſtri novum Inſtitutum auctoritate Apoſtolica confirmare deberet, omnem prorſus dubitationem depoſuit, poſtquam in ſomnis palmam inter pedes ſuos paulatim ſuccreſcentem, & in arborem pulcherrimam ſeſe elevantem conſpexit, & ipſum S. Franciſcum hominem licet pauperculum, modicum, & deſpectum Lateranenſem Baſilicam jam ruinæ proximam, proprio dorſo ſummiſſo, ne caderet, ſuſtentantem. (1).

Hæc ſunt, dilecti Filii, quæ vobis ſiginficanda cenſuimus. Quare Orationem noſtram longius protrahendam non judicamus; ſed vos ad Sanctam electionem auſpicandam exhortamur.

(1) S. Bonaventura *in legenda S. Franciſci cap. 3.*